

La Schra del Camp, 31 juliol 1968

M. Lluís Mre Millet

Masnou

Distingit senyor: He passat la seva carta del Condol a l'Escola Cantarum, que ha aprofitat per a es sent honrada amb la seva prova d'auistat.

Com a familiar de M. n. Joan a. c. s. veig a complament, ja que s'interessa per la seva malaltia i tropis. Fie ja cosa de dos anys que s' troba molt malament. Causat de seguir metges, uns diuen que era cosa de rente, altre, a tomar, després a pendix, ploure. Fets l'honorari medicant sepos el seu diagnostic. A conueuement d'any, ja no sabia que fer, perquè cap medicament l'aliviaba. Va atonar-se que tenia

febre, i a trovar-se més malament, vejerem un altre met-
ge, i aquest digué que era cosa de fete. Li recomanà repos.
Per això va estar dos mesos a Montserrat, abril i maig. El pri-
mer mes, va millorar molt, al segon ja no tant, i al juny
ja no va poder fer res, de mal a justor. Femia el que tenia,
però com que era home de fe, va voler ho saber. Assa-
bentat de que la seva dolencia era incurable, ja no
va interessar-li res més que la seva ànima. Que-
ria però va voler sometre's a l'últim de la ciència. Va anar
estar a l'Hospital de S. Pau, del 28 de juny, fins al 14 de juliol.
Res poderen fer-li, li cobalt, ni radioterapia. Al dia
15 de juliol expirà amb la mort del just. Com
dir molt bé voste a ell, em d'encomenar les
nostres coses.

Agraint el seu condol i les seves
senciois, atentament el saluda

Rosa Riera

seqüència
a la mort
d'un rector

ramon muntanyola

Seqüència a la mort d'un Rector

Avui, a La Selva del Camp, han enterrat el Rector

El Rector de La Selva, Mossèn Joan Salvat, era d'aquells homes que passen pel món, deixant rastre.

Fou un sembrador constant. Un Pastor sol lícit. Un Apòstol inquietador.

Conreà el camp, replantà la vinya. Tingué cura dels ramats. Aparellà les xarxes per la pesca, i confià en el miracle

La seva vida sacerdotal fou fecunda, la seva activitat fou incansable, la seva espiritualitat fou sorprenent.

Nascut a Vilabella del Camp, l'any 1911, cursats els estudis eclesiàstics a Tarragona, fou consagrat sacerdot l'any 1934 pel Cardenal Vidal i Barraquer, de santa memòria.

La seva lluna de mel de sacerdoci, la passà a la parròquia segarrenca de Guimerà, exercint de vicari al costat d'un Rector que us suggeria la figura ascètica de Joan Baptista Vianney, el capellà de la sotana ratada que es baratava els pantalons amb els d'un mendicant. Parlo de Mossèn Francesc Camí.

Aquest fou el pare, el padrí i el mentor de Mn Joan Salvat. El jove vicari, ple d'il·lusió, es consagrà a la joventut, i l'empenye als ideals de la Federació, tot just nascuda.

La F. J. C. -Federació de Joves Cristians- que aparegué com una promesa regeneradora de la fe del nostre poble, arrelà en la feixà que Mossèn Joan cultivava, i enardí els esperits inquiets. La flama que ell duia, s'apoderà de tots. La comarca es contagià de l'alegria, de l'embranchida l'entusiasme que irradiava

va el jove sacerdot. Tenia un cor ardent, una veu forta, i una gran dèria pel cant.

El cant i la il·lusió foren dues armes poderoses que mai no va abandonar. Dues armes per a la lluita, i dues ales per al vol.

Perquè ell s'enfilava amunt, enlaire. El seu somni era enlairarlo tot. El cant, el joc, la vida i l'amor, els homes i el poble!

Potser per aixó era, de vegades, imprès.

Tanmateix, Mossèn Joan no s'immutava. Continuava enlairant-se. La seva ment seguia cantant.

La seva vida fou un prefaci cantat a la glòria de Déu-Pare.

Ara, allà dalt, a l'ample, es troba en plena celebració del seu Sacrifici Cantat.

La seva lluna de mel, iniciada a Guimerà, li durà tota la vida. Avui com ahir!

De Guimerà, rera una curta estada a Sant Pere de Reus, pujà de Rector a Belltall, on la collita dels blats és bona, i la fe és tan blanca com la farina dels bons blats. Ell hi esmerçà suors i angoixa, però el Poble de Déu en fou nodrit.

De Belltall, passà Porrera, en terres del Priorat, on cultivà el terror, espampolà el Cep, va espremer el Raïm, i desvetllà la set del Vi eucarístic.

A La Selva, durant 16 anys, sense regateig ni defallences, elaborà la perfecció del seu somni d'Apòstol, d'Asceta, de Pastor.

No hi hagué mitjà d'apostolat que ell no hagués emprat, procediment catequètic que no hagués posat en pràctica, camí que no hagués emprès. Per a vivificar la fe, per a nodrir la vida

parroquial, per a aconseguir la renovació litúrgica, per a fer créixer l'amor a la Verge Maria, no escatimà esforços, no reparà en despeses, no vacil·là a arriscar la salut.

El zel de la Casa de Déu el va abrindar. L'amor per al seu Poble el consumí.

Predicà la Paraula. L'encarnà en el seu capteniment. Encomanà el seu neguit als altres, i donà glòria al Senyor.

Avui, a l'hora del sepeli, hem comprovat l'estima dels seus; dels seus germans en el sacerdoci, l'agraïment de la seva feligresia, la lleialtat dels seus col·laboradors, i hem intuït els afanys sanitosos que va escampar per tot arreu.

Mossèn Joan Salvat, l'home de Déu, el treballador de l'Evangeli, el jornalier de la Vinya, el Consiliari de la F. J. C., el somniador del Regne, el servent incansable i fidel ha emprès el camí del retorn. Però el seu pas sacerdotal ha deixat rastre. Ha escampat estels pel seu camí.

Per això s'acompleix en Ell, allò que diu la litúrgia:

«El just serà sempre recordat. No tindrà por d'una mala notícia».

La gran notícia l'ha rebuda ja: «Entra al goig del teu Senyor» li ha dit l'Amo, quan l'ha cridat, fent-lo pujar més amunt.

Ara ens somriu -n'estic segur- des d'una esclatxa de la Glòria del Pare, en companyia del Fill, en la joia del Paraclet.

Ara cantarà, a desdir, a plena veu, allò que ensenyà, il·lusionat, al seu primer grup de joves:

REFEM EL MÓN INGRAT I TRIST,
SOM CAVALLERS FIDELS DEL CRIST.

16 juliol 1968

**EL DESPERTAR
D'UN MALALT
A MONTSERRAT**

Rossinyols i caderneres
que em desvetlleu cada matí;
sou de l'alba pregoneres
continueu vostre refilir

Enjoïeu les meves penes
d'una nit que mai s'acaba
seguint cantant alegres
les maitines de lloança.

Com monjos al Santuari
entre el verd de la muntanya,
lloeu Déu ben a diari
tant amb boira com bonança.

Alegreu la meva vida,
quan us sento cantar així;
malalt de cos i ànima,
sacerdot, no dec pas dormir.

Gegants xiprers de St Miquel
tot fitant la meva vista,
m'asseguren que és el cel
del contrit la seva pista.

Oh imatges de màrmol blanc
que estàtiques en el claustre
m'inviteu amb cor ben franc
venerar la meva Mare.

Feu que la Imatge Negra
a la que prego fervorós
fiti els ulls a la meva ànima
i fulguri de resplendors.

Que sols els d'ànima blanca
que Vos oh Mare otorgueu,
donant-nos l'Hóstia Santa
eternament fruïràn del Cel.

JOAN SALVAT

Historial
del mupstic

Mr. Joan Salvat
de la kba del Camp

Mr. Dr.

Luis Mª Millet

Luis Millet, 11

Masnou

(Barcelona)

150
PTAS

DIA MUNDIAL DEL SELLO 1968

GA
Puebla
ESPAÑA

1261